ל) [עירובין כט. סוטה מה.],
 ל) קדושין כ. וש"נ, ג) שם כ.,
 ד) [מוס' פ"ה ה"ד] קדושין כ.

וֹפוֹ. ע״ש קדושין כ. מ. מ״ק כו:ן,

[פז. ע"ש קרומין כ. מ. מ"ק פז.), ז) [ב"ק קיוג: ב"מ עלה, ז) [יבמות מור, מ) קירושין כ., ט) מכוח מור, קוטום מה: סנהדרין פור, ז) מכוח ח. ע"ש, יא) קרושין כ., יצ) עיין ברש"י דקרושין כ. שפירש בע"א, יג) [ע' במהרש"א במ"א בקרושין יג) [ע' במהרש"א במ"א בקרושין

מ"ם על פירוש רש"י וע' ל"הן,

יד) ןשמות כאן,

ים א מיי׳ פ״א מהלכות עבדים

ב [מיי׳ פ״ד מהל׳ עבדים הל׳ ב]: ג [מיי' פ"א שם הל' א]:

ד [מיי' שם הלי ד]: ב ה מיי' פ"ו מהלכות רולח הלכה ט:

הלכה ב: בב ז מיי' פי"א מהל' שמיטה

הלכה טו: בג ח מיי׳ שם הלי יו: בד ט מיי׳ פ״ד מהלי הלכה יע:

תורה אור השלם

 וְהָיָה כִּי יאמֶר אֵלֶיךְ לֹא
 אַצא מֵעמֶךְ כִּי אֲהַבְךְּ וְאֶת בִּיתֶךְ כִּי טוֹב לוֹ עִמְּרָ: דברים טו טז

ברים טו טו 1. 2. וְכִי תִּמְכֵּרוּ מִמִּבְּר לְעַמִיתָּךְ אוֹ מָנֹה מַיִּד עֲמִיתָּךְ אַל תונה אָיש אָת אָחִיז: ויקרא כה יד 3. כִּי יְמִוּךְ אָחִיף וְּמָכַר מֵאָחָוְתוּ וּבְּר גַאָלו הָקָרב אַלִיו וְגָאַל אַת וּבָּאָר גִאָלו הָקָרב אַלִיו וְגָאַל אַת וּבְא גאַלוּ הַאֶּרְר אַלְיוֹ וְגָאַל אַת מְמָבֶּר אָחִיוּ: ויקרא כה כה 4. וְאִישׁ בִּי יִמְבֹּר בֵּית מוּשְׁב עיר חוֹמָה וְהָיְתָה וְּאָלְתוֹ עֵד תם שְׁנַת מִמְבָּרוֹ יָמֵים תִּהְיָה ויקרא כה כט גאלתו: גאלתו: ייקרא כה כם . ל. ובי נמוף אחיף ועטה ידו . עמף והחקקת בו גר ותושב והי . עמף: אל תקח מאתו נשך . ותרבית ויראת מצלחיף וחי . אחיף עמף: ייקרא כה לה-לו . לאמה לא תצא בצאת . לאמה לא תצא בצאת . קאָבְּוּה עת נגבע בבר... 7. וְכִי יָמוּף אָחִיף עִפְּיף וְנִמְכַּר 7. וְכִי יָמוּף אָחִיף עִפְּיף וְנִמְכַּר לַךְ לֹא תַעֲבֹד בּוֹ עֲבַדָת עָבֶד: ויקרא כה לט

וְבִי תַשִּׁיג יַד גַּר וְתוּשְׁב עְמֶּוְר וּמָךְ אָחִיףְ עָמוֹ וְנִמְבָּר לְגַר תוֹשָׁב עִמָּוְ אוֹ לְעֵקֶר מִשְׁפָּחַת גר: ויקרא כה מז 8 אַחַרי נִמְכַּר נָאֻלָּה תַּהְיֶה לּוֹ

אַחָד מֵאַחִיו יִגְאַלְנוּ:

ישיב גאלתו מבסף מקנתו: ויקרא כה נא 10. וְאָם מְעֵט נְשָׁאַר בַּשָּׁנִים עד שנת היבל וחשב לו כפי שָׁנִיו יָשִׁיב אֶת גְאָלְתוּ:

שָנֶיו יָשִיב אֶת גְאָלְתוּ: ויקרא כה נב ואִישׁ בִּי לֹא יִהְיֶה לוֹ גֹאֵל. וְהַשִּׁיגָה יָדוֹ וּמְצָא בְּדֵי גאלתו: ויקרא כה כו וְאָשֶׁר יָבֹא אֶת רֵעַהוּ בַּיִּעֵר 12. וְאֲשֶׁר יָבֹא אֶת רֵעַהוּ בַּיִּעַר לַחָטב עֵצִים וְנְדְּחָה יְדוֹ בַּנְרָזְן לְבָרת הָעֵץ וְנָשֵׁל הַבַּרְזֶל מִן הַעץ וּמַצָא אַת רַעָהוּ וָמֵת הוּא יָנוּס אֶל אַחַת הֶעָרִים הָאֵלֶה וְנְאָם גָאל יְגָאל אֶת הַשְּׂדָה הַמְּקְבִּישׁ אתוֹ וְיָסַף חֲמִשִּׁית בָּסֵף עֶרְבָּךְּ עָלְיוֹ וְקָם לוֹ:

ויקרא כז יט

שינויי נוסחאות

א] לאביי מכדי איכא למידרשינהו הני קראי לקולל (ש"מ), כ] מהל אתה חוכל (ש"ח), ג] קרקע מכאן אתה חוכל (ש"ח), ג] לידו עד שמוכר מתרו (ש"ח), ד] לידו עד שמוכר מת ביתו. עיין רש"י קדושין דף כ (ע"ב) [ע"ח ד"ה לא הרגיש] ש"ח), ה] כל זה נדפס בטעות ושייך לקמן בסמוך לבין חיבה מוספא ואולא לחיבה לא באת לידו. מוספט וחומה נמינים לנו במת כדון, ו] וכתיב אל תקח מאחו נשך ותרבית לא באת לידו לסוף מוכר את בתו שנאתר וכי ימכור. כך הוגה שם, ונ"ב כן נמצא בכל הס"י, ועיין רש"י תי"ג בן נוננה בכנ הפ"י, ועיין רש"י קדושין פ"ק דף כ (ע"צ) נע"ל ד"ה אט"ג] (ש"ח). ז] טעינא לא כתיבא נימל ליה לאיניש דלובין ברתיה (ש"ח). ת] הכל ש"ך דיבור הנ"ל אות ה], ע] בקדושין לימל, ז] זה יות בק, שן פקומן כיתה, זו הבמכר לע"ו עלמה [והשלת מחק], יא] בס"ל: כומר, ינ] קרל דתנא דני (ש־מ), יג] והלך זה ונעשה כומר לענודת כוכנים (ש"מ), **יד] ל"ל גאולה תהיה לו** אחד מאחיו יגאלנו כ״ל בקידושין, **טו**] נחמיר עליה אמר מ] הכא מצא דומיא (ש"מ) יט] והכא מצא דומיא (ש־n), כן הריני משתבח במקומי שאני דורש ובקי (ש־n), כאן ישראל דומיץ עלי כקליפת השום (ש־n), כבן ועשה סחורה

דתניא כי מוב דו עמך. הכי איתא גכל הספרים ונראה דלא גרסינן הכי דאין זה כי אם סיפור דברים של העבד כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך ואין זה ליווי אלא גרס כדאיתא

> דאין זה עיקר האיסור דעיקר האיסור הוא חרישה וזריעה ואם תאמר ומנלן דעל ידי סחורה בלבד חלחולים אלו שמפרש כאן באין עליו דלמא על ידי חרישה ווריעה דוקא הם באים וי"ל דהיינו מדה כנגד מדה ע"י שמכר פירות שביעית הוא מוכר את אשר לו: אל לעקר זה הנמכר לעבודת כוכבים עצמה. לפי שסופו של עבודות כוכבים ליעקר דריש הכי: ואימא היכא דעבד תרתי ופיישי ד' בו'. פירש רש"י ולא בהכסיף והשביח מישתעי מידי ול"נ דח"כ אין זה כי אם מפשטיה דקרא ובלא ייתור שמעינן ליה ומשמע דרב נחמן בר יצחק מיתורא קא מפיק לכן נראה לפרש ואימא היכא דעבד תרתי ופייש ארבע ניתיב ליה ארבע מכסף מקנתו בין הכסיף בין השביח והיכא דעבד ארבע ופיים ליה תרתי ניתיב

ליה תרתי כפי שניו בין הכסיף בין

השביח ולהכי אתא יתורא דקרא

דלעולם

אחר הסמוך

אולינן:

של שביעית. פירוש להיינו סחורה

הריני כבן עזאי בשוקי מבריא אמר ליה 🕫 ההוא מרבנן לאביי 10 איכא למידרשינהו לקולא ואיכא למידרשינהו לחומרא ממאי דלקולא אימא לחומרא לא סלקא דעתיך מדאקיל רחמנא גביה דתניא: יכי מוב לו עמך עמך במאכל עמך במשתה שלא יתהא ם אוכל פת נקיה והוא אוכל פת קיבר אתה שותה יין ישן והוא שותה יין חדש אתה ישן על גבי מוכין והוא ישן על גבי קרקע יו מיכן אמרוי הקונה עבד עברי כקונה אדון לעצמו אדרבה נחמיר עליה מדרבי יוםי ברבי חנינא סמה כמה באמר רבי יוםי בר' חנינא בא וראה כמה קשה אבקה של שביעית אדם נושא ונותן בפירות שביעית לסוף מוכר את מטלטליו שנאמר בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחוזתו וכתיב 2וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך דבר הנקנה מיד ליד לא הרגיש לסוף מוכר את שדותיו שנאמר יוכי ימוך אחיך ומכר מאחוזתו לא באת לידו יז לסוף מוכר את ביתו שנאמר יואיש כי

ימכור בית מושב עיר חומה מאי שנא התם דקאמר לא הרגיש ומאי שנא הכא דקאמר לא באת לידו כדרב הונאס דאמר רב הונא כיון שעבר אדם עבירה ושנה בה הותרה לו הותרה לו ס"ד אלא אימא נעשית לו כהיתר ה (לא באת לידו ° לסוף שלוה ברבית שנאמר זוכי ימוך אחיך וגו' וכתיב אל תקח מאתו נשך ותרבית) זו לא באת לידו יעד שמוכר את בתו שנאמר יוכי ימכור איש [את] בתו לאמה ואע"ג דבתו בהאי ענינא ז ליתא ניחא לאיניש דליזבין ברתיה ולא ליזיף בריביתא דאילו התם מיגרעא ואזלא ואילו הכא קא מוספא ואזלא 🗈 לא באת לידו לסוף ישמוכר את עצמו שנאמר יכי ימוך אחיך עמך ונמכר לךי לא לך אלא לגר שנאמר לגר ולא לגר צדק אלא לגר תושב שנאמר לגר תושב» משפחת גר זה העובד כוכבים כשהוא אומר או לעקר ש (משפחת גר) שזה הנמכר ונעשה ש משרת לעבודת כוכבים עצמה א"ל הא אהדריה קרא יסותנא דבי רבי ישמעאל הואיל והלך יוומכר עצמו לעבודת כוכבים אידחה אבן אחר הנופל ת"ל יז (יגאולת עולם תהיה לו וביובל יצא) אימא גאולה תהיה לו דלא יליממע בעובדי כוכבים ולעולם לענין פדיונו נחמיר מוז יי אמר רב נחמן בר יצחק כתיב יאם עוד רבות בשנים וכתיב ייאם מעט נשאר בשנים וכי יש שנים מרובות ויש שנים מועמות אלא נתרבה כספו מכסף מקנתו נתמעם כספו כפי שניו ואימא היכא דעבד תרתי ופיישי ארבעי ליתב ליה ארבע מכסף מקנתו והיכא דעבד ארבע ופיישי תרתי ליתב ליה תרתי כפי שניו א"כ נכתוב אם עוד רבות שנים מאי בשנים נתרבה כספו בשנים מכסף מקנתו נתמעם כספו בשנים כפי שניו אמר רב יוסף דרשינהו רב נחמן להני קראי כסיני: לא ימכור ברחוק כו': מנא הני מילי דת"ר ייוהשיגה ידו יד עצמו שלא ילוה ויגאל ®ומצא פרט למצוי שלא ימכור ברחוק ויגאול בקרוב ברע ויגאול ביפה כדי גאולתו כדי שגאולה הוא גואל ואינו גואל לחצאין למימרא דמצא השתא משמע ורמינהו ¹²ומצא ⁶פרט לממציא עצמו מיכן אמר רבי אליעזר יז אם משיצאה אבן מתחת ידו הוציא הלה את ראשו וקיבלה פמור אלמא מצא מידי דאיתיה מעיקרא משמע אמר רבא הכא שענינא דקרא והכא מענינא דקרא הכא יים דומיא דהשיגה ידו מה השיגה ידו דהשתא אף מצא נמי דהשתא והכא יש דומיא דיער מה יער מילתא דאיתיה מעיקרא אף מצא מילתא דאיתיה מעיקרא: ובהקדש כו': מנא ה"מ ישרת"ר נואם גאל ינאל ימלמר שלוה וגואל וגואל לחצאין אר"ש מה מעם לפי שמצינו במוכר שדה אחוזה שיפה כחו ישאם הגיע יובל ולא נגאלה חוזרת לבעלים ביובל הורע כחו משאינו לוה וגואל ואינו גואל לחצאין אבל מקדיש שדה אחוזה הואיל שהורע כחו שאם

הגיע יובל ולא נגאלה מיוצא לכהנים יפה כחו שלוה וגואל וגואל לחצאין

הריני. פן יט משובח במקומי שאני דרשן ובקי כבן עואי שהיה משתבח בשוקי טבריא כדתניא בבכורות בפ' תשיעי (דף נה.) בן עואי אומר כל חכמי ישראל כאן לפני כקליפת השום: איכא למדרשינהו. בסיפרי כחושב לשכיר יהיה עמך דהיינו ליווי: במה קשה אבקה הני קראי דעבד עברי: קיבר. שגולדיי"ר: מדרכי יוסי בר' חניגא. דודאי לא בא לידי כך אלא מפני

שהיה רשע כבן ועושה סחורה בפירות

שביעית: אבקה של שביעית. הסוחר

בפירות שביעית. ולהכי קרי ליה אבק

שאין זו עיהר מצותה של איסור

עבירה: נעשים לו כהיחר. דומה

בעיניו כהיתר. הלכך ברישא דלא

עבר עדיין אלא פעם אחת תני

כדן הרגיש דמשמע שהיה יודע ונותו

אל לבו שהיה עובר אבל לא נרתע

מן העבירה ועשאה ובפעם שניה תני לא באת לידו שאפילו על לבו

אין עולה שתהא עבירה: ניחא ליה

לאיניש דליזבין ברחיה ולא לוזיף

בריביתה. כהן דריבית כתיב בהחי

ענינא דכתיב (ויקרא כה) אל תקח

מאתו נשך ותרבית וגו' והא ודאי

מקמי הכי כבר זבנה לברתיה דבהכי

ניחה ליה (ה): פדיון בחו מגרעה

ואולא. שסתם מכירת הבת אינה

שתהא שפחה אלא עד שיגיעו ימי

נערות ואם בא לפדותה בתוך כך

מחשב הדמים שמכרה כמה מגיע

לכל שנה שהיתה ראויה להיות ביד

האדון ולפי אותו חשבון המגיע לכל

שנה מנכה לו האדון לכל שנה ושנה

ששמשתו כדתניה בקדושין (דף יה:)

והפדה ידי מלמדשמגרעת פדיונה ויולחה:

ונעשה כיון משרת. שהיה נעשה

משרת לעבודת כוכבים לחטוב עלים

ולשאוב מים: א"ל. אביי לההוא

מרבנן אפ״ה הא אהדריה קרא שיהו

מרחמין עליו: אדחה אבן. כלומר

שלא יגאל לעולם: נחמיר. עליה שאם נמכר במנה והשביח יחשב

במאתים או אם נמכר במאתים

והכסיף יחשב במאתים כדכתיב (שם)

מכסף מקנתו: וכי יש שנים מרובות.

שתהא שנה יו יתירה מחבירתה

דקאמר קרא אם עוד רבות בשנים

או שנה פחותה מחבירתה: אלא. הכי קאמר קרא אם יש ריבוי

בכספו בשנים שהוא עומד בהן כלומר

מה שהשביחו ישיב גאולתו מכסף

מקנתו דאין מחשב אלא כמה שנמכר

ואם מעט נשארו דמיו בשנים שהוא

עומד בהן כגון שהכסיף כפי שניו

ישיב את גאולתו: ואימא. הכי

קאמר קרא היכא דפלח ליה תרתי

שני ופשו ארבעי עד יובל ליתיב ליה

כמה שמגיע לארבע שנים מכסף

מקנתו לפי חשבון שקנאו: כפי שניו.

לפי שנים שהיה עדיין חייב לעובדו

ולאו בהכסיף והשביח משתעי כחן קרא: ומלה הת רעהו ומת. שהיה חבירו

מלוי שם בשעה שהרים זה הגרזו

חייב כטו פרט לממליה הת עלמו

דפטור זה מגלות: מה השיגה ידו

דהשתח. דודחי מעיקרא כשמכרה לא

היתה ידו משגת כדכתיב (שם) כי

שביעית: וסמיך ליה וכי המכרו ממכר. ודרשי' סמוכין והכי אמר רחמנה אם לה תשמרו מצוח יובל הגהות הב"ח סופכם למכור מטלטלין וכלי תשמיש: (מ) רש"י ד"ה ניחל וכו' ליה הס"ד ואח"כ מ"ה קמיגרע פדיון בתו: לה הרגיש. לה נודעוע לשוב מו העבירה: לא באת לידו. יגי משמע שלא כים יעלה על לבו שיהא עושה שום

גליון הש"ם גמ' לסוף שלוה בריבית. ל"ל לסוף מוכר את נתו לא גאת לידו עד שלוה בריבית:

> לעזי רש"י שגונדיי"ר [שיאונדיי (לחם), נעשה מקמח גרוע.

מוסף רש"י הובא בעמוד הבא

רבינו גרשום ל)הריני ככן עואי כשוקי מכריא. שכשם שהוא היה חכם [גדול]

דהיה עומד בשוק ואומר כל מי שרוצה לשואלני דבר הריני
משיבו אף אני כן מי שירצה יבא
וישאלני: [מבדי הני קראי. דעבר
עברי איכא למיודשינתו בין
לקולא בין לחומרא]. לחומרא
דאיכא למימר כי השביח מנין
שאין מחשב אלא במאחים ח"ל
שאין מחשב אלא במאחים ח"ל לפי שניו ואם הכסיף מנין שאין מחשב אלא במאתים ת״ל מכסף . מקנתו והיינו חומרא: **מרא**קיי . יחמנ**א** גביה. שאיז נוהג בו מנהג בזיון אקיל נמי בפריונו: **אב**קה של שביעית. אבקה כמו ריח איסור שביעית כלומר (שעיקר) [שנפקר] איסור שביעית הוא מי שאוצר פירות שביעית עד ם שאוצו פירות שביעית שמינית וסוחרין בפירות שביעית אינו עיקר איסור שביעית אלא דקא דרשינן לקרא לאכלה ולא לסחורה ואעפ״כ גורם אותו עון שמוכר מטלטליו דכתיב וכי ברו ממכר וי"ו מוסיף על זנוכרו ממכו היי מוסף. על ענין ראשון שמכירה זו [באה] בעון מכירת פירות שביעית. לא הרגיש. שלא נתחרט בו אלא חזר ומכר עוד: לא באת לידו. כלומר שמאחר ששנה בעבירה דומה לו שמאור ששנה בעבירה דומה לו כהיתר ואינו משים על לבו עוד לחזור בתשובה [זהו לא באת לידו. ואע"ג דבתו בהאי ענינא לא כתיב ניחא ליח לאיניש. כלומר מוטב היה לו שימכור בתו קודם שילוה ברבית דאילו בתו אם השיגה ידו שתפדה מגרעת פדיונה ויוצאה כמו עבד עברי שמנכה שני עבדותה ומנכה עבור שמנכה שני צברוחה המנהר מדמיה. והלוה ברבית מוסיף ונותן על הקרן הרבית]: לא לך [אלא לגר]. כלומר [פעמים] שלא יזכה שימכור לך אלא לגר שוה יילות מרובה שעובד לגר: ל**גר** תושב. שאינו גר לכל דבר אלא ערופר רטרודה זרה: זה שור**יר**ו יעבהון שיו היקבהון שיוא מכבר ומרבץ לפניה והיינו לעקר שנעקר לצורך עבודה זרה. והואיל ומפני עון שסוחר בפירות שביעית גורם . שנמכר נחמיר עליו עוד וכשיגאל תהא ידו על התחתונה: אמר ליה והא ידו על המחותנה: אם ידור הא אהדריה קרא. שחס הכתוב עליו לאחר מכאן דקאמר קרא גאולה תהיה וביובל יצא אחר שנמכר והואיל ואהדריה קרא וחת כ) וומין טליה ווגאל וידו על

ותר מבאחרת אלא כך פירושו אם **נתרבה כספו** בשני עבודתו כגון ששבח כשהוא נגאל מחשב אחר כסף מקנתו כדכתיב ואם עוד רבות בשנים לפיהן ישיב גאולתו מכסף מקנתו : ואם נתפעם כמפו, כנון שהכוף דיים הוא משכה למי מושב את להיב להיב האם עד רוד בשנה עיקון שיב האותם נוסף מק מקנתו : ואם נתפעם כמפו, כנון שהכסיף דיים בחר שנים פני שניו כמו ששוה עכשיו היינו ואם מעט נשאר בשנים וגרי והנה לימי ב בפירוש דנאל וידו על העליונה : ואיכא [להכי אתו הני קראי] דהיכא דעבד תרתי. (שני דשמיטה ופיישי תו ארבע שני והרי הוא נגאל יהיב ליה דמי דארבעי שני לבעליו) מכסף מקנתו. שנתן בשבילו והיינו אם עוד רבות בשנים שעבד פחות מחצי שבוע שיתן לו [דמי] ד' שנים "ענשארון לפי חשבון שקנאו ואם מעט נשאר בשנים היינו היכא דעבד ארבע [ומיינית רתי ועכשיו הוא נגאל ליתן ליה דמי דתרתי שנים "

והיינו כפי שניו כלומר כפי מיעוט שנים שנשתיירו ולהכי הוא דאתי ולא להקל עליו לעולם כדקא דרשת: א"ב. הוא דלהכי אתו לכתוב אם עוד רבות שנים: מאי בשנים. ש"מ דאם נתרבה כספו בשנים שהשביח יהיב מכסף מקנתו להקל כדאמרן): בשיני דרשת: א"ב דאם בשנים. ש"מ דאם נתרבה כספו בשנים שהשביח יהיב מכסף מקנתו להקל כדאמרן): בשיני דהכי פירושיהן: או איםכה ברחוק ברי. כדפרשינו לעיל: ותשינת ידו יד של עצטו. כלומר אם השיג משלו ולא שילוה: ומצא. מאחר שמכר פרם למצוי שלא ימכור מה שהיה לו קודם לכן כגון שלא ימכור ברחוק כרי. בדי נאולתו. כלומר אם השיג כבר לגמול הכל בבת אחת גואל ואינו רשאי לגאול לחצאין: למיםרא.

ימוך אחיך ומכר מאחחחו: ואם גאל יגאל המקדיש וגו' מלמד שלוה. מאחר וגואל ואם ירצה יגאל לחצאין: הורע כחו. כדאמרן לעיל:

א) בכח"י שיטה מקובלת נסייחם הפירוש מכאן ועד סוף המסכת לרכינו אליקום בן קלונימוס ז"ל אולם בכח"י רומי נסייחם להגרמ"ה ז"ל. ב) נראה דל"ל וחס עליה הלכך כי נגאל נמי חס עליה וידו על העליונה. ג) בכי"ר: אף כך מקדיש.

תני

ואימא היכא דעביד תרת. פרש"י ואימא ה"ק קרא היכא דפלח ליה כר, וקשה כיון דלא איירי בהשביח או הכסוף ולעולם הוא נותן כאשר קנאו לפי שניו למה לי, ונמצא בפירושי הר"ר אליקים וז"ל ואימא להכי אתו הני קראי להיכא דעבד תרתי שני דשמיטה ופיישי ארבע שני והרי הוא ננאל יהיב דמי דארבע שני לבעליו מכסף מקנתו לפי חשבון הדמים שקנהו, והיינו אם עוד רבות בשנים שעבד פחות מחצי שבוע

(שים, גלן של על עלה על לנו שהיה עולם שום עליה (שים). דן מני לא הרני (שים), לכן ברניתל ורנית מתני (שים). לכן ועסה כומר. (שים, גלן עלו עלה על לנו שהיה עולם שום עליה (שים). דן מני לא הרני (שים), לכן ברניתל ורנית מתני (שים). לכן נשס שנמכר לעבודת כוכנים לחטוב עלים (והשלר נמסקן (שים). לכן שנה מרובה מחבירתה (שים, לכן ניל משחעי מידי (שים, לכן מייב גלות